

Vánočním poselství přátelům do Milíčova domu.

Je doba adventu, kdy se u lidí duše očekávají ~~na~~
příchod Krista na svět. Je možné ještě dnes věřit v narození
Lásky, ~~ne~~ kdy tolik Herodů ji pronásledují a hubí?

Mnoho lidí ztratilo tuto víru a spoléhají jen

na vnější síly pro obnovení života. V myšlénkách těžkých (36)
ekonských zapominají, že ~~z~~ podobných ~~se~~ utrpení prožívalo
lidstvo již v minulosti, a že právě do takových ~~severných~~ dob
přinášejí Vánoce ne'radostné' poselství.

Je doba temná: všecko se hroutí a borí; Národové
řijí v úzkosti. Cítíme všude chlad sobectví. Ale to všechno je
znamemím, že ~~se~~ ^{moje} Antikristova vyvolává a že brzo nastane jeho
strašlivý pád. To je znamemím, že Boží Lásky se rodí, že té
Lásky, která se slavně vedoucí ve všem vítězí.

Stopíme na palmu Vánoce, které (kardéim) s námi mluví
jinou řečí. Toho by nedopřímaly Vánoce? Většinou je překládáme
za války dětí. Jisté je tak blízko Bohu. A kdo vzpomene na
moje dětství, ten se cítí blízko Boží Lásky.

Ale ještě se Kristus nenarodil; ještě je doba ad-
ventu. Ačkoli věřím, že zrození Lásky je blízko, přece si ne-
mohu zakápat, že prožíváme temný předvečer Vánoce, kdy ještě
všude vládne hrubá síla. A vy cítíte, že ~~se~~ ^{ne} Kristus, místo který
drží ošle vlády, ale Satan, nenávisť, zloba. Avšak jsou to
jeho poslední síly ~~atrou~~ ^{sebe} zahubí. ~~✶ ✶~~ A vězte, přátelé,
že není daleká doba, kdy my, jako si pastevci bellenští,
neríme zrození Božího života, přinášejícího pokoj všem lidem.
T bude jeden otcinec, s nímž nebudou platit rozdíly národ-
nosti, a rasové, ani náboženské; tde nebudou rozdíly a pou-
žijí, ale všichni budou žít a pracovat rovně jako rybní a
dcery jediného Otce.

Proto raději se z dobře'evěři vánočním, i když je
ještě obloha zahazena, a živíme se vírou a nadějí v Toho, který
přijítí nás - a le, již přichází!

Váš bratr Přemysl.